

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/380/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114228138
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114228138.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783, so sídlom v Bratislave, Panenská 7, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., IČO: 47 234 547, so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti odporkyni: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom v H., H. XXXX/X, právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66 o návrhu odporkyne na obnovu konania, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 21. 09. 2015, č. k. 28C/322/2014-41 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zamietol návrh na obnovu konania a vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti vo veci samej.

Vychádzal zo zistenia, že Okresný súd Prešov dňa 20. 11. 2012 vydal platobný rozkaz, č. k. 17Ro/371/2012-13, voči ktorému odporkyňa nepodala odpor. Návrh na obnovu konania odporkyňa podala dňa 21. 10. 2014 z čoho je zrejmé, že bol podaný v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený dňom právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prešov dňa 14. 12. 2012. Odporkyňa návrh na obnovu konania odôvodnila ust. § 228 ods. 1 písm. a), b), e) O. s. p.. Za dôvod pre obnovu konania považovala súdne rozhodnutia v sporoch, kde časť „C“ zmluvy, na základe ktorej bola odporkyňa zaviazaná plniť, bola určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvého stupňa uzavrel, že odporkyňa nepreukázala, že sú tu skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a zároveň nepreukázala, že napadnutý platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Odporkyňa ani nepreukázala dodržanie subjektívnej 3-mesačnej lehoty. Vzhľadom na uvedené mal súd prvého stupňa za to, že nie sú splnené podmienky na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 a § 230 ods. 1 O. s. p., a preto návrh odporkyne na obnovu konania zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie odporkyňa navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrh na povolenie obnovy konania vyhovel. Uviedla, že odôvodnenie napadnutého uznesenia vyznieva tak, že podaný návrh na obnovu konania je nedôvodný ako celok a od počiatku bol odsúdený na neúspech. Absentuje v ňom akákoľvek zmienka o tom, že navrhovateľ sa na úkor odporkyne obohatil, podal nedôvodnú žalobu v zastúpení advokátom vychádzajúc z podmienky v zmluve, ktorá už v tom čase bola právoplatne vyhlásená ako neprijateľná a nesmel ju použiť alebo akákoľvek morálna satisfakcia v podobe uznania pochybenia súdu, ktorý si nesplnil povinnosť v súlade s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Odporkyňa zdôraznila, že jej neinformovanosť o právach, ktoré jej prislúchajú ako spotrebiteľke jej nemôžu byť na ujmu (uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012). Je prvoradou povinnosťou štátu zabezpečiť, aby neprijateľné podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany dodávateľa, neboli pre spotrebiteľa záväzné (čl. 6 ods. 1 Smernice Rady

93/13/EHS). Tým, že súd rozhodol v skrátanom konaní, neboli vykonané dôkazy, ktoré môžu odporkyni privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skutočnosť, že nepodala odpor proti platobnému rozkazu jej nemôže byť v tomto smere na ujmu, pretože návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatný platobný rozkaz (§ 228 ods. 2 O. s. p.).

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne žiadal potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Odvolačný súd prejednal odvolanie odporkyne podľa zásad uvedených v ust. § 212 ods. 1, 2, 3 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je plne dôvodné z nižšie uvedených dôvodov.

Podľa ust. § 230 ods. 1 O. s. p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

V súvislosti s uvedeným ustanovením odvolací súd sa stotožňuje s odvolacími dôvodmi odporkyne, že pre začiatok plynutia lehoty na podanie návrhu na obnovu konania je dôležité to, kedy sa navrhujúci dozvedel o dôvode obnovy, pričom nie je podstatné, kedy sa o dôvode obnovy mohol dozvedieť. Teda, ak odporkyňa v návrhu na obnovu konania uvádza, že sa s označenými rozhodnutiami ESLP a Európskeho Súdneho dvora EÚ dozvedela koncom v mesiaci september 2014, pričom návrh bol podaný na súde dňa 21. 10. 2014, podľa názoru odvolacieho súdu bol podaný včas, teda v lehote 3 mesiacov od tohto času (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/60/2016).

Podľa ust. § § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 228 ods. 1 písm. b) O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 228 ods. 1 písm. e) O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločností alebo iného orgánu Európskych spoločností.

Odporkyňa v návrhu na obnovu konania označila rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Beian v. Rumunsko, rozsudok Súdneho dvora EÚ z 27. 06. 2000 Spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a rozsudok SD EÚ z 21. 11. 2002, prípad C-473/00 Cofidis SA, o ktorých sa dozvedela v mesiaci september 2014. Súd prvého stupňa síce v odôvodnení napadnutého uznesenia uvedené rozhodnutia označuje, avšak neuvádza konkrétne súvislosti, v čom spočíva rozpor platobného rozkazu Okresného súdu Prešov zo dňa 20. 11. 2012, č. k. 17Ro/371/2012-13 s označenými rozhodnutiami, či už ESLP, Súdneho dvora EÚ, resp. iných orgánov Európskych spoločností. Z tohto dôvodu je uznesenie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že ak z návrhu odporkyne na obnovu konania rozpor platobného rozkazu s označenými rozhodnutiami nevyplýva, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa vyzvať odporkyňu na doplnenie návrhu v tejto súvislosti.

Z uvedených dôvodov, keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého uznesenia, ani na jeho zmenu, nezostávalo odvolaciemu súdu iné iba napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie v naznačenom smere (§ 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p.).

V súvislosti s vydaným platobným rozkazom Okresný súd Prešov zo dňa 20. 11. 2012, č. k. 17Ro/371/2012-13 odvolací súd zdôrazňuje, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo/282/2012 z 12. 11. 2012 odmietol dovolanie spoločnosti CETELEM proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/37/2012 zo dňa 17. 05. 2012, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v časti „C“ v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ v pôvodnom konaní podal na súd návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 15. 10. 2012, teda viac než štvrtroka po právoplatne určenej zmluvnej podmienky ako neprijateľnej (§ 53a ods. 1

Občianskeho zákonníka). Totožnú podmienku v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru predloženej spoločnosťou CETELEM určil za neplatnú aj Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 14. 11. 2013, sp. zn. 19Co/31/2013.

V tomto prípade nejde o odlišné právne posúdenie iným súdom ako také, ale o zákonnú povinnosť dodávateľa podriaďiť sa hoc aj jedinému právoplatnému rozhodnutiu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo nepriznaní plnenia z nej vyplývajúceho a zákonnú povinnosť súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu aj bez návrhu.

Návrhom na povolenie obnovy konania v žiadnom prípade nedochádza k spochybňovaniu princípu právnej istoty a zásady *res iudicata*. Naopak princíp právnej istoty pripúšťa, aby v rámci konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch pre zabezpečenie ochrany práv a právom chránených záujmov účastníka boli preskúmané a prípadne aj zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Tým, že súd vydal platobný rozkaz dňa 20. 11. 2012 nevykonal žiadne dôkazy, neposkytol z úradnej moci súdnu ochranu odporkyňi ako spotrebiteľke z úverovej zmluvy, konal v rozpore so zákonom a v rozpore s rozhodnutiami ESLP a Súdneho dvora EÚ, ktoré odporkyňa cituje v návrhu na obnovu konania. Z obsahu spisového materiálu navyše vyplýva, že navrhovateľ si svoje pochybenie pri uzatváraní zmluvy nepriznal a v súčasnosti si vo vzťahu k odporkyňi nárokuje vymoženie celého plnenia priznaného súdom.

Za takéhoto stavu sa odporkyňa ako informovaná spotrebiteľka musí brániť nezákonnosti, čo aj v zákonom stanovenej lehote učinila. Preto je zarážajúce, ak súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia označuje konanie odporkyne ako zneužívanie postavenia spotrebiteľa. Postavenie odporkyne ako spotrebiteľky vyplýva priamo zo zákona a nie je ho možné obmedziť (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.